

Spišská Nová Ves, 22. 9. 2021

MESTSKÉ ZASTUPITEĽSTVO

PREDMET: CENA MESTA SPIŠSKÁ NOVÁ VES ZA ROK 2020

Predkladá: Ing. Pavol Bečarik, primátor mesta

Spracovala: Ing. Andrea Jančíková

Prerokované:

Dôvod predloženia: Štatút udeľovania Ceny mesta Spišská Nová Ves

Podpisy:

Návrh na uznesenie:

Mestské zastupiteľstvo v Spišskej Novej Vsi

1. schvaľuje

udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves za rok 2020

2. ukladá

odovzdať ocenenie laureátovi

Z: Ing. Andrea Jančíková

T: 31. 10. 2021

Udelenie Ceny mesta Spišská Nová Ves za rok 2020

Mesto Spišská Nová Ves v snahe oceniť aktivitu, pravidelnú činnosť, pomoc pri výstavbe, zveľadovaní a reprezentácii mesta udeľuje raz ročne Cenu mesta Spišská Nová Ves.

Cena mesta je udeľovaná osobám a kolektívom za:

- vynikajúce tvorivé výkony a významné výsledky vedeckej, technickej, umeleckej, publicistickej a verejno-prospešnej činnosti;
- činnosť, ktorou sa významným spôsobom ovplyvnil hospodársky a kultúrny rozvoj mesta, jeho propagácia doma i v zahraničí;
- záchranu ľudských životov a majetku mesta a jeho občanov.

Cenu možno udeliť jednotlivcovi za dlhoročnú spoločensky významnú činnosť, ktorou sa výrazne zaslúžil o rozvoj a reprezentáciu mesta alebo kolektívu, ktorý viac rokov svojou prácou a aktivitou prináša trvalé hodnoty.

V zmysle Štatútu ceny mesta laureátovi ocenenia je odovzdaná pamätná listina opatrená odtlačkom mestskej pečate a podpisom primátora a finančná odmena vo výške 500 eur.

Kancelárii primátora bolo doručených 15 návrhov na udelenie Ceny mesta za rok 2020 pre tieto osobnosti s nižšie uverejneným zdôvodnením:

ANTON VAĽO

Po ukončení základnej školy nastúpil na štúdium v Odbornom učilišti štátnych pracovných záloh v Spišskej Novej Vsi, ktoré ukončil v roku 1959.

Ako vyučený stolár - nábytkár pracoval v nábytkárskom závode Nový domov v Spišskej Novej Vsi ako robotník, neskôr ako vychovávateľ na učilišti a po dvojročnom pôsobení v Krajskom divadle v Spišskej Novej Vsi sa vrátil opäť na nábytkárske učilište závodu Nový domov, ako majster odborného výcviku. Počas pôsobenia na odbornom učilišti aktívne viedol krúžky: divadelný, volejbalový, strelecký a letecko-modelársky.

Ako aktívny športovec (letecký modelár) bol v roku 1963 vyhodnotený v rámci ČSSR, ako tretí najlepší modelár so zaradením do širšieho kádra reprezentantov na majstrovstvá sveta v Rakúsku. V tomto období, tiež absolvoval popri zamestnaní Strednú všeobecnovzdelávaciu školu v Spišskej Novej Vsi, ktorú ukončil maturitou. V roku 1972 bol zvolený za poslanca Mestského národného výboru (MsNV) v Spišskej Novej Vsi a pôsobil vo funkcii podpredsedu MsNV pre úseky obchodu a služieb, ako aj úseky kultúry, školstva, zdravotníctva a sociálnych služieb. Spolu vo funkcii pôsobil 16 rokov. Pod jeho vedením sa vybudoval areál Technických služieb (dnes sídlo B-Nova) a Komunálne služby mesta SNV. Bola na vtedajšiu dobu vypracovaná aj rozsiahla koncepcia rozvoja obchodnej siete v meste SNV. Vo svojej pôsobnosti podpredsedu MsNV sa podieľal na vybudovaní Domova dôchodcov (DD) v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol odovzdaný v roku 1986 do prevádzky.

V roku 1990 pracoval ako vedúci Domova dôchodcov a od 1. 1. 1991 bol schválený za jeho riaditeľa. Túto funkciu vykonával až do roku 2004. Počas jeho pôsobenia v DD zabezpečoval aj ďalšie rozšírenie ako bolo dobudovanie hospodárskeho objektu, oplotenia, dobudovanie sušiarne, kamerového systému a ďalších aktivít pre fungovanie DD.

Počas svojej aktívnej pracovnej činnosti sa venoval aj krásnej záľube, poľovníctvu. Od roku 1961, až dodnes je aktívnym členom Slovenského poľovníckeho zväzu a taktiež aktívnym členom Slovenskej poľovníckej komory. Pri svojej činnosti pre tieto organizácie prešiel rôznymi funkciami a za mimoriadne aktívnu činnosť mu boli udelené rôzne ocenenia, aj tie najvyššie ako je „Zlatý kamzík“ a cena „Svätého Huberta“ za mimoriadne zásluhy o rozvoj poľovníctva.

Za celoživotnú prácu a dosiahnuté výsledky pre rozvoj mesta SNV bolo navrhnuté p. Antonovi Vaľovi Cenu mesta pri príležitosti 80. výročia narodenia ako vzdanie úcty a poďakovanie za podiel na rozvoji mesta Spišská Nová Ves.

Návrh predložili: RSDr. Juraj Beňa, Ing. Jozef Gonda, Ing. Štefan Šiška, Anna Lorková, Anna Barabasová, Ľubica Gondová, Jana Pjonteková, Mgr. Marián Tatarko a Daniela Čižárová za OO SNV Slovenského poľovníckeho zväzu, JUDr. Michal Komara, PhD., Anna Kučmová.

KOLEKTÍV COVID ODDELENIA NEMOCNICE S POLIKLINIKOU SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Návrh na udelenie Ceny mesta pre kolektív covid oddelenie NsP – Svet zdravia pod vedením MUDr. Ľudmily Linekovej predložil Peter Kuzl s odôvodnením neúnavného poskytovania zdravotnej starostlivosti pri liečbe pacientov z radov obyvateľov mesta ako aj zamestnancov mestského úradu počas pandémie.

Mgr. et. Mgr. art. IGOR GREGA, dirigent, skladateľ a pedagóg

Od r. 1951 ako dieťa žil vo Švábovcich, syn učiteľa - riaditeľa tamojšej základnej školy - a matky učiteľky, vyrastal v hudobne podnetnom prostredí, ktoré malo veľký vplyv na jeho hudobný rozvoj. Po ukončení Strednej všeobecno-vzdelávacej školy kpt. Jána Nálepku v Spišskej Novej Vsi a Pedagogickej fakulty UPJŠ v Prešove začal učiť na ZDŠ v Spišskom Štiavniku a v tom čase vykonával funkciu vedúceho predmetovej komisie pre hudobnú výchovu v popradskom okrese, kde mal na starosti 19 škôl okresu Poprad. Po vzore svojich rodičov sa stal taktiež kultúrno-spoločensky veľmi aktívnym. V roku 1976 nastúpil ako stredoškolský učiteľ na Strednú pedagogickú školu v Levoči, kde pôsobil s prestávkou takmer tridsať rokov ako učiteľ, dirigent a korepetítor dievčenského školského zboru luventus Paedagogica.

Po ukončení Vysokiej školy múzických umení v Bratislave (v odbore teória umenia - dirigovanie zboru, v triede P. Procházku) v roku 1985 odchádza učiť na Katedru hudobnej výchovy PdF UPJŠ v Prešove, neskôr učí na Fakulte humanitných a prírodných vied Prešovskej univerzity v Prešove, kde od svojho príchodu vedie Ženský spevácky zbor Prešovskej univerzity (neskôr luventus Paedagogica) a udržiava ho na špičkovej európskej úrovni.

Napriek značnému pracovnému zaťaženiu sa naďalej venuje oživovaniu a pestovaniu speváckej a spevácko-zborovej tradície aj na Spiši a všeobecne na východnom Slovensku. Za šírenie a propagáciu slovenskej kultúry v zahraničí mu k životnému jubileu bola udelená POCTA NÁRODNÉHO OSVETOVÉHO CENTRA v Bratislave, ako aj viaceré ocenenia rektora Prešovskej univerzity. V roku 2015 mu bola udelená Cena primátora mesta Levoča za úspešnú reprezentáciu mesta Levoča doma i v zahraničí.

Umelecké účinkovanie Igora Gregu v rámci mesta Spišská Nová Ves:

V r. 1976 sa ujal Ženského speváckeho zboru pri Okresnej správe spojov v Spišskej Novej Vsi a viedol ho do r. 1987. V rámci Slovenska na rezortných súťažiach patrila zbor medzi vtedajšiu špičku.

V r. 1977 ho vedenie nemocnice v Spišskej Novej Vsi požiadalo o vytvorenie speváckeho zboru, ktorý mal účinkovať v rámci rezortu. Jeho prvé vystúpenie bolo na otvorení novej nemocnice v Spišskej Novej Vsi, po ňom zotrvalo v umeleckej činnosti v rámci rezortu v rámci celého Slovenska. Tento ženský zbor sa v roku 1987 pripojil k speváckemu zboru Okresnej správy spojov a v roku 1988 sa všetky členky zboru pripojili k novozaloženému speváckemu zboru Geológ.

Spevácky zbor Geológ vznikol z iniciatívy viacerých členov podniku Geologický prieskum a jeho vtedajšieho riaditeľa Karola Egyuda. Pokiaľ ide o umelecký rast, tento zbor mal ako miešaný spevácky zbor od svojho vzniku viacero výhod a možností štúdia repertoáru, keďže mnoho skladateľov tvorilo skladby pre miešané zbory, avšak banické skladby musel dirigent pre toto teleso upravovať sám. Spevácky zbor spočiatku nacvičuje skladby príležitostné, ľudové úpravy slovenských hudobných skladateľov, ale aj zahraničných, neskôr už po vyzretí sa teleso zameriava na štúdium a interpretáciu skladieb rôznych štýlových období. V roku 2004 sa zmenil názov speváckeho zboru na Chorus Iglovia. Igor Grega bol jedným z iniciátorov a organizátorov každoročných vianočných koncertov *Tichá noc*, ktorých tradícia sa uchovala od vzniku tohto miešaného speváckeho zboru dodnes, okrem toho so zborom realizoval pravidelne aj jarný koncert. Spevácky zbor Chorus Iglovia viedol Igor Grega do r. 2012. Po roku 2012 založil Igor Grega zbor Cantus Villa Nova, miešaný spevácky zbor mesta, ktorý vedie aj v súčasnosti. Spolu s týmto telesom vytvoril tradíciu novoročných koncertov a večerov priateľov zborového spevu, pripravil a realizoval aj benefičné

koncerty. Koncertná činnosť speváckych zborov sa v Spišskej Novej Vsi konala za podpory Mestského kultúrneho centra a jeho riaditeľa Emila Labaja.

V roku 2008 založil mužský banický spevácky zbor pri Baníckom spolku Spiš v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol spoluobnovovateľom banických tradícií v Spišskej Novej Vsi a jej okolí, ale viacnásobne aj reprezentantom baníctva v Českej republike. Igor Grega dirigoval tento zbor do roku 2013. So svojimi speváckymi zbormi účinkoval na stovkách rôznych koncertov a podujatí doma i v zahraničí. So všetkými svojimi zbormi pracoval aktívne, upravoval a skladal pre ne zborové skladby, zúčastňoval sa súťaží doma i v zahraničí a koncertoval v rámci mesta, kraja, Slovenska, ako aj v zahraničí v rámci mestských družobných vzťahov (Česko, Nemecko), ale aj na základe vlastných kontaktov (Rakúsko, Ukrajina, Maďarsko, Poľsko, Rusko, Lotyšsko). V rámci európskych súťaží získal tri ocenenia za mimoriadny dirigentský výkon (Slovensko, Lotyšsko, Taliansko).

Nezanedbateľná v súvislosti s pedagogickou prácou Igora Gregu bola aj jeho lektorská činnosť na kurzoch pre začínajúce, ale aj existujúce školské a cirkevné spevácke zbory a ich dirigentov, ktorú robil v rámci východoslovenského kraja a na Ukrajine. Základná myšlienka tvorivej práce Igora Gregu bola nielen skvalitňovať spevácke a spevácko-zborové umenie, ale tiež ako profesionálny dirigent oslovovať kvalitné spevácke zbory a kolegov k návštevám a koncertom v Spišskej Novej Vsi, o čom svedčí množstvo vystúpení s profesionálnymi umelcami a umeleckými telesami. Na jeho podnet a dlhoročnú iniciatívu sa v meste Spišská Nová Ves organizuje celoslovenská súťažná prehliadka miešaných speváckych zborov.

Mgr. et Mgr. art. Igor Grega je členom Klubu Spoločnosti M. R. Štefánika v Spišskej Novej Vsi od jeho založenia v r. 2011. Zborovými vystúpeniami sa aktívne podieľal na dôstojných pietnych spomienkach pri príležitosti úmrtia M. R. Štefánika (naposledy v roku M. R. Štefánika 2019 -2020), čím prispieva k rozvoju štefánikovskej tradície v našom meste.

Z domáceho prostredia bol vedený v národnom, štúrovskom duchu, a preto mu nebolo cudzie, ba priam si považoval za povinnosť vystupovať tiež na rôznych oslavách a výročiach, ktoré organizovala Matica slovenská, pobočka Levoča alebo Spišská Nová Ves. V roku 2013 mu bola udelená Strieborná cena Matice slovenskej za dlhoročnú činnosť pri naplňaní programu Matice slovenskej, zachováva nie tradícií a odkazu našich predkov.

Jeho úpravy skladieb a kompozície zostali v trvalom kmeňovom repertoári všetkých speváckych zborov, ktoré viedol.

Návrh predložili:

za MO MS v Spišskej Novej Vsi: Mgr. Jolana Prochotská

Za Dom Matice slovenskej: Mgr. Rastislav Zacher, PhD.

za Klub Spoločnosti M. R. Štefánika v Spišskej Novej Vsi: PhDr. Ružena Kormošová, PhD.

ING. KAROL HRIC

Narodil sa v r. 1936 v Spišskej Novej Vsi Irene a Andrejovi Hricovi, rodákom zo Spišskej Novej Vsi. Po ukončení štúdia na Fakulte strojného inžinierstva SVŠT Bratislava v roku 1961 nastúpil v r. 1962 do prvého pracovného pomeru ako majster v ŽB, n. p., závod Rudňany. Od roku 1963 pôsobil ako technický zástupca riaditeľa Bansko-montážneho závodu SNV. Okrem banských investícií na tomto poste pôsobil ako montážny dozor pri stavbe oceľových konštrukcií Športovej haly v SNV. V roku 1974 bol menovaný za riaditeľa Okresnej správy cestovného ruchu v Sp. Novej Vsi. V tejto funkcii zaviedol systém pravidelnej údržby technických prístupňovacích zariadení na exponovaných prechodoch v Slovenskom raji a výstavbu Autokempingu Podlesok. Zabezpečoval prevádzku Zimného štadióna, Športovej haly a Kúpaliska v Spišskej Novej Vsi. Po zrušení OSCR v roku 1993 pracoval ako výkonný tajomník Záujmového združenia obcí Slovenský raj až do odchodu d dôchodku k 1. 1. 1997.

Bol jedným zo zakladajúcich členov TJ Tatran Spišská Nová Ves, kde bol prvým predsedom horolezeckého oddielu. Je nositeľom Strieborného odznaku JAMES. Dobrovoľným členom Horskej služby Slovenský raj sa stal v roku 1957. V HS zastával funkcie predsedu Oblastného výboru, predsedu Slovenského výboru a podpredsedu Čsl. výboru horskej služby. V súčasnej dobe je aktívnym členom Klubu seniorov Horskej služby - Slovenský raj. Jeho činnosť v HS bola ocenená udelením Strieborného, Zlatého a Čestného odznaku HS, ako aj vyznamenaním „Za zásluhy HS“.

Intenzívne sa venoval a venuje publicistickej činnosti najmä vo sfére protiúrazovej prevencie na horách, sprievodcovskej literatúre a cestovnému ruchu najmä so zameraním na Slovenský raj a Spiš. Bol doposiaľ autorom, spoluautorom alebo vedúcim autorského kolektívu pri 42 tituloch. Spracoval 28 brožúr a skladačiek a zverejnil 48 príspevkov v tlači a odbornej literatúre.

Ako organizačný pracovník pôsobil pri všetkých turistických zrazoch na území Slovenského raja, na MS 1970 v klasickom lyžovaní vo Vysokých Tatrách, Svetovej zimnej univerziáde, MS kategórie B v hokeji, ktoré sa konali v Sp. Novej Vsi. Bol pri zrode jednej z najstarších turistických akcií na Slovensku - Zimného prechodu tiesňavami Slovenského raja. Aktívne pôsobil pri organizácii lyžiarskych bežeckých pretekov v Slovenskom raji. Je viacnásobným účastníkom lyžiarskych pretekov Biela stopa SNP. Za činnosť v telesnej výchove mu boli udelené ocenenia „za zásluhy o rozvoj čs. tel. výchovy I., II., III. stupňa. Pri príležitosti jeho 50-ročného životného jubilea mu bolo Ministerstvom obchodu a CR udelené št. vyznamenanie Vzorný pracovník cestovného ruchu. V roku 2016 mu bolo udelené ocenenie Cena primátora mesta Sp. Nová Ves. Návrh preložil Klub seniorov Horskej služby Slovenský raj.

PharmDr. JÁN VALJAN - in memoriam

Dňa 10. januára 2019 sa na miestnom cintoríne v Spišskej Novej Vsi konala posledná rozlúčka s nebohým PharmDr. Jánom Valjanom za prítomnosti blízkej rodiny a širokej laickej i odbornej verejnosti. Za nás kolegyne a kolegov sa lúčil PharmDr. Ondrej Sukeľ, prezident Slovenskej lekárskej komory, no prihovorila sa aj predsedkyňa miestneho klubu Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika PhDr. Ružena Kormošová, PhD., keďže nebohý bol jeho aktívnym členom. Dozneli príhovory, kondolencie, popísalo a uverejnilo sa mnoho nekrológov v odborných publikáciách. Ostali však spomienky. PharmDr. Ján Valjan, inak pochádzajúci z Brezovej pod Bradlom, po skončení štúdia a založení si rodiny sa trvalo usadil v Spišskej Novej Vsi, kde pôsobil až do posledných dní. Nesporne šlo o výnimočnú osobnosť nášho mesta a len jemu príslovečná skromnosť ho nedostala do takého povedomia, aby si naši spoluobčania uvedomili, čo to vlastne za lekárnik a človeka bolo. Bol oddaný svojej profesii - práci lekárnik pre ľudí i spoločnosť. Miloval svoju prácu lekárnik, manželku Alenu rod. Slivkovú, tiež lekárničku, narodenú a pôsobiacu v Spišskej Novej Vsi, svoje dve dcéry a jedinú vnučku Julianku. Pochádzal z lekárskej rodiny (otec lekárnik, matka farmaceutický laborant, pôsobili v lekárni v Brezovej pod Bradlom).

Ako mladý lekárnik začínal v r. 1977 v levočskej lekárni pod vedením PhMr. Jozefa Dudinského, potom v lekárni v Spišskej Novej Vsi pod vedením PhMr. Antona Ruttkaya. V roku 1980 odchádza do okresnej lekárskej v Spišskej Novej Vsi, kde pracuje pod vedením RNDr. PhMr. Zoltána Černíka. V rokoch 1989 - 1992 bol riaditeľom Lekárskej služby OUNZ Spišská Nová Ves. Po zrušení OUNZ si v r. 1993 otvoril v Spišskej Novej Vsi vlastnú verejnú lekáreň Statim. Zaujímal sa o verejný i odborný život, bol dlhoročným predsedom miestnej lekárskej komory, združujúcej lekárov nášho mesta a okolitého Spiša a to od jej konštituovania až do júna 2018. Stal sa tiež členom Fóra slovenských lekárov. Veci stavovské riešil ako prezident Slovenskej lekárskej komory (SLeK) r. 1993, následne ako viceprezident a dlhoročný člen prezídia SLeK, tiež viceprezident Asociácie lekárov Slovenska a opätovne ako prezident SLeK v rokoch 2006 - 2010.

V komunálnych voľbách r. 2010 bol na ďalšie funkčné obdobie zvolený za poslanca Mestského zastupiteľstva v Spišskej Novej Vsi, kde v rokoch 2011 – 2014 ako poslanec aktívne pôsobil.

Jeho pôvod, celý profesijný život však nie je možné oddeliť od jeho vlastností. Celý život chcel byť lekárom a aj sa stal z neho lekárnik s veľkým L. Na jednej strane to boli trvalé predpoklady: jeho neutíchajúca snaha po poznání, vzdelaní a vzdelávaní sa, byť teda odborníkom v lekárni za "tárou", no bez uceleného charakteru, citu, pochopenia i dobrosrdečnosti by to nešlo. Bol vždy čestný, spravodlivý, no i zásadový, otvorený i uvážlivý, s jemu príslovečným humorom. Len taký človek so svojou charizmou, vytrvalosťou a jasným programom i cieľom mohol viesť celý náš lekárskejší stav na Slovensku v ťažkých, porevolučných časoch. Bol jedným z nás, občanov mesta Spišská Nová Ves, no len málo z nás občanov malo ucelené pozitívne poznatky o jeho osobnosti. On totiž napriek špičkovým funkciám vo svojej profesii netrpel tou chorobou z povolania. Vždy nám tlmočil, v čom sa darí, v čom nie, nenechával si informácie pre seba. Nepovyšoval sa, zostával stále tým Jankom Valjanom a najlepšie sa cítil vo svojej lekárni.

„Mala som to šťastie byť hneď od môjho ukončenia štúdia Klinickej farmácie na FaF UK v Bratislave profesijne po boku PharmDr. Jána Valjana. Som hrdá na tohto môjho kolegu, priateľa i v retrospektíve

uplynulých 35 rokov vzájomných pracovných i osobných takmer každodenných kontaktov a preto sa cítim aj oprávnená k podaniu tohto návrhu za jeho celoživotné dielo. Mesto Spišská Nová Ves môže byť hrdé, že jeden z jeho občanov bol takto výnimočný a práve preto zastávam názor, že takýchto ľudí oprávnené je možné oceniť hoc aj „in memoriam“ CENOU MESTA, či iným adekvátnym ocenením, veď PharmDr. Ján Valjan svojou prácou, svojim celoživotným dielom, tiež pôsobením vo vrcholových funkciách šíril dobré meno mesta Spišská Nová Ves.

Verím, ba som presvedčená, že poslanci Mestského zastupiteľstva i pán primátor zväžia všetky okolnosti popísané v tomto návrhu a Cena mesta Spišská Nová Ves bude PharmDr. Jánov Valjanovi udelená in memoriam.“, Žofia Bendžalová Kellnerová, predkladateľka návrhu na ocenenie.

KLUBU SPOLOČNOSTI M. R. ŠTEFÁNKA V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI

Prioritou klubu je propagácia myšlienky a odkazu najvýznamnejšej osobnosti slovenských dejín 20. storočia a jeho príbuzných, hlavne medzi mládežou mesta. Návštevami na školách s prezentáciou života a diela v projekte „Rovesníci, rovesníkom“ a prípravou celoštátnej putovnej výstavy, Stopy života. Podporou realizácie tvorivého stvárnenia osobnosti M. R. Štefánika, výtvarnou či literárnou formou. Potulkami po miestach spojených s rodinou, ponúkol školám i verejnosti, spoznávať miesta, bytostne spojené s najväčším Slovákom. Klub patril k iniciátorom celoslovenskej akcii Sto ruží pre Štefánika a zapojil všetky mestá Spiša, ktoré boli/sú spojené s rodinou M. R. Štefánika a vysadil 28 ruží. Zozbieral a vydal zbierku poézie venovanú M. R. Štefánikovi, získal a obohatil o CD - disk s umeleckým prednesom E. Kristínovej a J. Šimonoviča. Klub si pripomína 10. výročie svojho založenia, ktorý od založenia vedie PhDr. R. Kormošová, PhD. s členkami výboru (M. Adamčiaková, Mgr. J. Prochotská – zakladateľka a Mgr. R. Wencelová).

Návrh predložila: Mgr. J. Prochotská

Návrh podporili:

D. Mrnková – Školský úrad, oddelenie školstva, mládeže a športu

Dom Matice slovenskej

DS Hviezdoslav

MO JDS

Gymnázium, Školská ulica

Hotelová akadémia

MIKULÁŠ PALUŠÁK - in memoriam

(1948 - 2021)

Narodil sa v Žiline, ako najstarší z troch súrodencov. Jeho otec bol vojakom z povolania a preto rodina zmenila viackrát bydlisko. Najväčšiu časť detstva prežil v Nálepkove. V roku 1968 ukončil maturitou Strednú školu stavebnú v Prešove. V roku 1974 sa oženil, s manželkou Evou vychovali syna Radoslava a dcéru Tatanu. V tom istom roku sa presťahoval do Spišskej Novej Vsi, kde žil až do konca života. Po ukončení strednej školy pracoval jeden rok v Pamiatkostave v Levoči. V roku 1976 nastúpil do Pozemných stavieb v Poprade, kde odpracoval 27 rokov. Pozemné stavby boli realizátorom najvýznamnejších stavieb v meste v tomto období. Boli to sídliská: Nová Tarča, Za Hornádom, Mier, ale najmä Nemocnica s poliklinikou, ktorá sa stavala v rokoch 1976 až 1986 . Na týchto stavbách pracoval p. Palušák ako stavbyvedúci. Svojou zodpovednou a vysoko odbornou prácou prispel aktívne k výstavbe infraštruktúry mesta. Po rozpade Pozemných stavieb nastúpil v roku 1999 do spoločnosti Uranpres opäť na pozíciu stavbyvedúci. Riadil rekonštrukcie a výstavby objektov v meste, ale aj regióne.

K najvýznamnejším stavbám patrili rekonštrukcia budovy starého súdu, rekonštrukcia a prístavba zimného štadióna, časti Priemyselného parku a v regióne objekty Cirkevného gymnázia v Levoči, dostavba Základnej školy v Spišskom Podhradí, prestavba Levočských kasární na objekty Katolíckej univerzity Ružomberok a ďalších menších stavieb.

V roku 2012 odišiel do dôchodku. Toto obdobie aktívne využíval na študovanie a objavovanie histórie regiónu, ktorého bol veľkým patriotom. Bol činný v Spišskom dejepisnom spolku, ale najväčší záujem mal

o históriu baníctva, banských diel a techniky dobývania nerastov najmä v oblasti Hnilčíka. Je len škoda, že svoje objavy nestihol spracovať písomne. Paradoxne umrel v nemocnici, ktorej výstavbu 10 rokov riadil.

Odôvodnenie návrhu:

Mikuláš PALUŠÁK sa viac ako 40 rokov venoval výstavbe mesta Spišská Nová Ves v období jeho najväčšieho rozvoja. Riadil významné stavby, ktoré prispeli k zvyšovaniu bytovej kapacity a rozvoju infraštruktúry mesta. Bol veľkým patriotom, hrdý na mesto, v ktorom žil a pracoval. História mesta a regiónu poznal do detailov, jej štúdium bola jeho celoživotná záľuba. Bol skromný, vždy ochotný pomôcť a poradiť. V oblasti stavebníctva bol veľká osobnosť.

Návrh na udelenie CENY MESTA in memoriam podali:

Ing. František JANČURA - osobný priateľ

Ing. Michal HRABOVSKÝ- spolupracovník v spoločnosti URANPRES

MICHAL TEPLICA

Celých svojich doterajších 70 rokov prežil v Spišskej Novej Vsi, kde so svojou manželkou Katarínou vychoval dvoch synov a venoval sa celý svoj doterajší život športovej činnosti v meste Spišská Nová Ves. Aktívne sa od malička venoval športu, keď ako žiak reprezentoval Spišskú Novú Ves a Základnú školu Nad Medzou hlavne v hokeji, futbale a basketbale. Počas štúdií na Strednej priemyselnej škole baníckej v Spišskej Novej Vsi v rokoch 1966 - 1970 bol členom dorasteneckých družstiev Telovýchovnej jednoty Lokomotívy Bane Spišská Nová Ves v hokeji a futbale. Ako 17-ročný dorastenec sa stal členom seniorských družstiev v hokeji a futbale.

Po ukončení štúdia maturitou, narukoval ako vojak základnej služby do Spišskej Novej Vsi, kde sa aj naďalej vrcholovo venoval hokeju a futbalu a v roku 1973 sa po postupe hokejového družstva Spišskej Novej Vsi do najvyššej Slovenskej súťaže definitívne začal venovať len hokeju. Aj napriek tomu, že po ukončení základnej vojenskej služby v roku 1972 začal pracovať na Geologickom prieskume v Spišskej Novej Vsi, ostal hokeju verný a významnou mierou sa v sezóne 1972/73 ako hráč pričínal o historický postup Spišskej Novej Vsi do 1. Slovenskej hokejovej ligy. Svoju športovú kariéru v Spišskej Novej Vsi ukončil v roku 1979.

V roku 1978 ukončil Telovýchovnú školu ako tréner radového hokeja a hneď po ukončení športovej činnosti sa začal venovať trénerskej činnosti v hokejovom hnutí v Spišskej Novej Vsi, kde pôsobil ako tréner mládeže a seniorov.

Medzi jeho najväčšie trénerské úspechy patri pamätná sezóna 1992/93, keď Hokejový klub Spišská Nová Ves pod jeho vedením postúpil do novovzniknutej Slovenskej extraligy. O rok neskôr dosiahol s mužstvom, doposiaľ najlepšie umiestnenie Spišskej Novej Vsi v extralige, a to 7. miesto.

Návrat k tréновaniu mládeže mu priniesol najväčší úspechu spišskonovoveského hokeja vôbec - titul majstra Slovenka juniorov v sezóne 2006/2007. Z vtedajšieho tímu vzišli neskorší reprezentanti Slovenska, ako bratia Hudáčkovci, Martin Bakoš a pod.

Michal Teplica sa okrem tréновania venoval v Spišskej Novej Vsi aj funkcionárskej činnosti na klubovej úrovni. Od roku 1992 až do roku 2012, t. j., celých 20 rokov pôsobil v Správe telovýchovných zariadení, ako vedúci Zimného štadióna v Spišskej Novej Vsi. Z pozície tejto funkcie sa významnou mierou podieľal na organizovaní medzinárodných podujatí v meste Spišská Nová Ves ako boli:

- v hokeji - Majstrovstiev Európy Juniorov (1991), Majstrovstiev Sveta skupiny C (1994), Majstrovstiev sveta Juniorov do 18 rokov (2017)
- v short tracku - Svetová zimná univerziáda (1999), Európske zimné hry mládeže (1999), Svetový pohár (2005).

Návrh preložil Ján Magdoško za Športový klub STEZ.

ING. ONDREJ MAJERNÍK

Narodil sa v r. 1951 v Kluknave a od ukončenia VŠ strojníckej v Košiciach žije a pracuje v Spišskej Novej Vsi. Od r. 1977 pracoval ako stredoškolský učiteľ na Strednej priemyselnej škole geologicko-baníckej a po odčlenení v r. 1981 na SPŠ strojníckej. Pokračoval v kontinuálnej vzdelávaní v odbornej a pedagogickej oblasti. Od roku 1991 pôsobil ako zástupca riaditeľa školy. Aktívne sa podieľal na experimentálnom

zavádzaní troch nových a rýchlo sa rozvíjajúcich študijných odborov: mechatronika, logistika a technické lýceum.

Výraznou mierou prispel k vybudovaniu Centra odborného vzdelávania pre strojárstvo, ktoré bolo slávnostne otvorené 11. 9. 2009 ako prvé na Slovensku a aj prvé v Košickom samosprávnom kraji. V rámci svojej pedagogickej praxe ako konzultant usmerňoval svojich študentov pri úspešnom riešení projektov v rámci Stredoškolskej odbornej činnosti a spolu so svojimi študentmi dosiahol významné úspechy na krajskej a celoštátnej úrovni.

Bol predsedom odbornej hodnotiacej komisie Stredoškolskej odbornej činnosti v odbore strojárstvo, hutníctvo a doprava na regionálnej, krajskej a celoštátnej úrovni. Predsedom Krajskej hodnotiacej komisie v súťaži Zenit v strojárstve.

Zároveň bol nápomocný ako uvádzajúci pedagóg svojim začínajúcim kolegom, ktorým odovzdával svoje odborné a praktické skúsenosti pri výchove a výučbe mladých ľudí.

Je milovníkom športu. V mladosti aktívne hrával futbal, neskôr sa venoval stolnému tenisu, bežeckému lyžovaniu a behu. V rámci svojho pedagogického pôsobenia bol vedúcim mužstva a hrajúcim trénerom žiakov školy v 6. stolnotenisovej lige SPIŠ. Je zakladateľom bežeckých pretekov Ferčekovská desiatka (2008) a do roku 2018 aj spoluorganizátorom týchto pretekov, ktoré sú naďalej zaradené do bežeckej ligy okresu Spišská Nová Ves. Pre mladých športovcov Ferčekoviec a Novoveskej Huty organizoval turnaje v stolnom tenise a futbale.

Od roku 2006 bol tri volebné obdobia poslancom Mestského zastupiteľstva v Spišskej Novej Vsi. Bol predsedom mestského výboru (MsV) č. 3 vo Ferčekovciach a MsV č. 1 v Novoveskej Hute, predsedom školskej komisie pri mestskom zastupiteľstve, predsedom Mestskej školskej rady a členom kontrolnej komisie. Ako zástupca občanov v mestskom zastupiteľstve sa zásadne podieľal na zlepšení kvality života v meste, a to pri riešení opráv a výstavbe cestných komunikácií, chodníkov, zachovaní zelených plôch pre výstavbu detských ihrísk a oddychových plôch, opravu mostov a budov (najmä materských škôl) a výstavbu cyklotrás. Aktívne organizoval v spolupráci s členmi MsV č. 1 každoročne súťaž o najkrajší balkón a predzáhradku v mestskej časti Ferčekovce, čo prispelo ku viditeľnému skrášleniu tejto mestskej časti.

V rokoch 2012 až 2016 bol prednostom Okresného úradu v Spišskej Novej Vsi. Počas svojho pôsobenia sa snažil prispievať ku skvalitneniu práce na jednotlivých odboroch a aktívne sa podieľal na vytváraní podmienok pre zriadenie klientskeho centra v meste.

Za svoju pedagogickú prácu, športovú a spoločenskú angažovanosť získal viacero ocenení – napríklad Plaketa za zásluhy o rozvoj talentov (udelená Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu SR a Štátnym inštitútom odborného vzdelávania), ocenenie Slovenského olympijského výboru za rozvoj a propagáciu športu pre mladých.

Návrh predložila PaedDr. Eva Bayerová pri príležitosti 70. výročia narodenia a za jeho aktívny prístup ku všeobecnému zlepšeniu života v meste na rôznych úrovniach.

PAVOL SZIGETI

Pracoval v zdravotnej dopravnej službe, roky pomáhal a slúžil pacientom a občanom nášho mesta s trpezlivosťou, pokorou, obrovským nasadením, často krátko na úkor vlastného voľného času. Teraz po 16-tich rokoch, keď sa jeho služba končí, vyjadrujú občania poďakovanie: „Chceli by sme sa mu aj touto formou poďakovať. Píšeme v mene všetkých, ktorým pomohol a venoval svoj čas. Jeho práca bola obetavá za každých podmienok, dokonca i v čase pandémie. Čas, ktorý venoval nám pacientom či kolegom, bol pre nás obrovskou pomocou. Ďakujeme. Vďační kolegovia a občania mesta.“

MANŽELIA KATARÍNA A FRANTIŠEK PLUTOVÍ

Či prideme od západu alebo od východu, víta nás dominantná námestia – impozantná neogotická veža Rímskokatolíckeho farského kostola Nanebovzatia Panny Márie, ktorej výstavba prebiehala v rokoch 1893 - 1894 a jej výška dosiahla 87 m, čím si získala prvenstvo na Slovensku. Ak sa chcete pokochať krásou okolia, vystúpte po 155-tich schodoch. Na veži sú z každej strany umiestnené hodiny. Nie štyri, ale sedem - ako sa hovorí tie spodné sú pre „šľepích“ Spišiakov. V interiéri kostola sa nachádza bronzová krstiteľnica, ktorej časti pripisujú historici známej spišskonovoveskej zvonolejárskej dielni zo 14.- 16. storočia založenej

majstrom Konrádom, kalvária od Majstra Pavla z Levoče zhotovená okolo roku 1520, pacifikál s relikviárom od Majstra Mikuláša Gallicusa z polovice 14. storočia a strieborná monštrancia zo 16. st. od košického zlatníka Majstra Antona (publikácia Spišská Nová Ves; Vitajte - welcome)

Kostol Nanebovzatia Panny Márie, patrónky mesta, je našim najvýznamnejším symbolom. Stavba, ktorá sa vyníma na pohľadniciach, fotkách, propagačných materiáloch, umeleckých stvárneniach je už viac než dve desaťročia v rukách rodiny Plutovcov. Stali sa jej neodmysliteľnou súčasťou. Ich „mravenčia“ práca prináša so sebou často neviditeľné úkony vytvárajúce z tohto sakrálneho a umeleckého priestoru miesto, na ktoré je hrdý každý domáci a obdivujú ho davy návštevníkov. Manželia Plutoví popri svojich pracovných povinnostiach sa dennodenne venujú starostlivosti o chrám, ktorý prioritne slúži na duchovné účely, ale vyhľadávajú ho všetci bez rozdielu, či pre osobné povzbudenie, alebo v rámci svadobných chvíľ a mnohých ďalších spoločenských udalostí.

Sakristia alebo ľudovo povedané kostolník musí byť človek vyznačujúci sa zmyslom pre poriadok, presnosťou, vytrvalosťou, zodpovednosťou aj čestnosťou, pracovitosťou a istým umeleckým citom.

„V manželoch Františkovi a Kataríne Plutovcov má naše mesto dobrých správcov i vzácny príklad spolupráce a vernosti. Ich služba je celospoločensky osožná a hodná ocenenia. V mesačníku 6/21 je výzva pre občanov, aby nahlasovali mená takých obyvateľov, ktorí sa podieľali, prípadne sa stále podieľajú na dobrom mene a propagácii Spišskej Novej Vsi. Za takýchto ľudí považujem manželov Katarínu a Františka Plutovcov. Sú skvelí tým, že sa starajú o vznešenú perlu nášho mesta. Je ňou kostol Nanebovzatia Panny Márie, ktorý má najvyššiu vežu na Slovensku. S jeho zobrazením sa stretnete na pohľadniciach, v knihách, časopisoch atď. a podľa neho každý uhádne o aké mesto ide. V Toronte, ak chcete vystúpiť na vyhliadkovú vežu, pri vstupe k výťahom je na stene panel a na ňom sú zobrazené najvyššie veže sveta. Štvrtá spredu je Torontská veža a štvrtá zozadu je naša veža. Je to skvelý pocit pre Novovešťana vidieť toto zobrazenie. Bežný človek ani netuší, čo všetko je v náplni práce týchto manželov. Výmena svietidiel na strope, čistenie strechy od snehu, a to, že je to kultúrna pamiatka, tak tu sa musí dávať mimoriadna pozornosť interiéru i exteriéru kostola. Pani a pán Plutovci vykonávajú zverenú službu v tieni reflektorov, ale práve ňou prispievajú ku kráse nášho námestia. Naším predkom, ktorí postavili tento skvost, svojou prácou dávajú hold vdaky. Právom si zaslúžia byť ocenení, a tým sa im tiež my môžeme zavďačiť. S úctou Anna Fedorová.

FRANTIŠEK PLUTA

Narodený v r. 1951 v Betlanovciach, rodičom Agnese a Matejovi Plutovým. František mal šiestich súrodencov. Navštevoval Základnú deväťročnú školu v Hrabušiciach. Po ukončení ZDŠ pracoval na Štátnych Majetkoch v Betlanovciach ako vodič poľnohospodárskych strojov. Toto povolanie vykonával až do nástupu na Základnú vojenskú službu, ktorú vykonával v Českej republike, a to v mestách - Hradec Králové a Olomouc. Po ukončení ZVS nastúpil pracovať ako vodič z povolania na Spoje (Slovenské telekomunikácie). V tejto firme, ktorá sa počas rokov viac krát premenovala, odpracoval viac ako 30 rokov ako vzorný pracovník s viacerými čestnými uznaniami. Od roku 2004 pracoval ako SZČO v oblasti Autodoprava - preprava dreva. Posledným zamestnaním, do ktorého nastúpil v roku 2011 je vo firme Auto-Impex Bratislava - pobočka Spišská Nová Ves. Tu pracuje až do dnešného dňa, ako vodič a pomocná pracovná sila v autoservise. Vo svojom voľnom čase sa viac ako 20 rokov venoval rozvozu poštových holubov. V mladosti sa rád venoval športovým aktivitám - či už ľadový hokej, plávanie, ku ktorým viedol aj svoje deti. Jeho neodmysliteľnou súčasťou života bola hudba, a to najmä hra na gombíkovej harmonike alebo akordeóne.

KATARÍNA PLUTOVÁ

Narodená v r. 1951 v Spišskom Štvrtku, rodičom Kataríne a Jurajovi Hradiským. Katarína pochádza zo šiestich súrodencov. Základnú deväťročnú školu ukončila v Spišskom Štvrtku. Odpracovala 29 rokov v rôznych zamestnaniach, ako sprievodca v ČSAD, ako pracovníčka v panelárni v Spišskej Novej Vsi. Najviac pracovného času - cez 20 rokov odpracovala v nábytkárskom závode - Nový Domov, š. p, Spišská Nová Ves. Medzi jej záľuby vo svojom voľnom čase patrí práca v záhrade, kvety a ručné práce - či už vyšívanie alebo háčkovanie.

V septembri roku 1972 Katarína a František spečatili svoju lásku manželstvom v kostole v Spišskom Štvrtku. Narodili sa im štyri deti - František, Erik, Lukáš a Katarína, ktoré svojou výchovou pripravovali k príkladnému životu. Postupom rokov sa rodina rozrástla o tri nevesty, zaťa a sedem vnúčat - Gabriela,

Nikola, František, Katarína, Monika, Matej a Daniela. Od roku 1999 sa spoločne začali venovať Farskému kostolu v Spišskej Novej Vsi ako kostolníci. Táto služba obnáša veľa strávených hodín v kostole ale aj mimo neho či už pri upratovaní, údržbe, ale aj pri príprave kvetinovej výzdoby.

Predkladatelia a podporovatelia návrhu:

Mgr. Anna Fedorová- primátorka mesta v rokoch 2002 - 2006

PhDr. Ján Volný, PhD. - primátor mesta v rokoch 2006 - 2018

Mgr. Slavomír Gallik - dekan, farár farnosti Spišská Nová Ves

J. E. Mons. Andrej Imrich - emeritný pomocný biskup Spišskej diecézy

Mgr. Andrej Cpin - poslanec Mestského zastupiteľstva Spišská Nová Ves

- za dlhoročnú spoločensky významnú činnosť, ktorou sa výrazne zaslúžili o rozvoj a reprezentáciu mesta starostlivosťou o dominantu mesta a pri príležitosti životného jubilea 70 rokov a zlatej svadby.

RUDOLF TIRPÁK – in memoriam

Menovaný sa narodil v r. 1941 v Nižnom Klatove, okres Košice. Po ukončení Osemročnej školy v Nižnom Klatove začal študovať na Štátnom konzervatóriu v Košiciach u profesora Františka Petrusa odbor klarinet. Štúdium úspešne ukončil absolútoriom. Po ukončení základnej vojenskej služby v Bratislave v roku 1963 nastúpil ako učiteľ ľudovej školy umenia v Giraltovciach. V roku 1964 začal pôsobiť ako učiteľ ZUŠ v Spišskej Novej Vsi hry na klarinet a akordeón. V roku 1972 sa stal spoluzakladateľom pionierskej dychovej hudby s kolegom a priateľom Ivanom Kováčikom. Dobré výsledky práce mu otvorili cestu k vedeniu LŠU. Po 10 rokoch praxe učiteľa sa stal riaditeľom v školskom roku 1974/75. Mladý ambiciózny riaditeľ si stanovil náročné úlohy c prvom rade, získať nové učebné priestory s cieľom centralizovať jednotlivé učebné odbory, pretože učebne boli vtedy rozmiestnené na viacerých miestach mesta.

Ďalšou významnou úlohou bola výstavba koncertnej siene s výbornou akustikou priamo v priestoroch školy. Od šk. roku 1976/77 sa podarilo mladému riaditeľovi zriadiť tanečný odbor, od ďalšieho literárno-dramatický odbor, ktorého základom sa stal divadelný súbor pri IV. ZDŠ v Spišskej Novej Vsi pod vedením pani Viery Šabekovej. Zriadením tohto odboru sa tak nadviazalo na dlhoročnú tradíciu spišskonovoveského divadelníctva. Dôležitou súčasťou a hrdosťou školy bola pionierska dychová hudba, sláčikový ľudový žiacky súbor pod vedením Antona Šterbáka, rozšírenie výtvarného odboru, ktorého vedúcim sa stal Ján Polom.

Okrem riadiacej činnosti sa Rudolf Tirpák venoval naďalej vzdelávacej činnosti dychových nástrojov, ale i výchovnej, keď žiaci školy sa zúčastňovali hudobných súťaží v okrese i kraji, kde dosahovali výborné výsledky. Škola sa zviditeľňovala nielen v hudobnej oblasti, ale aj ostatných odborov, kde žiaci získavali popredné umiestnenia aj v rámci Slovenska.

Dôležitým plusom rozvoja školy, bolo rozšírenie počtu učiteľov a žiakov. Keďže boli už štyri odbory, škola sa stala plne organizovanou. Za riadiacu a pedagogickú činnosť, dlhodobé dobré výsledky školy udelil pri príležitosti Dňa učiteľov minister školstva R. Tirpákovi 28. 3.1986 čestný titul „Vzorný učiteľ“.

Rudolf Tirpák sa venoval i mimo školským aktivitám:

- predseda Asociácie riaditeľov ZUŠ východoslovenského regiónu
- člen výboru Asociácie učiteľov hudby Slovenska v Bratislave
- člen poradného zboru MŠSR a KNV - odboru školstva
- metodik okresu pre ZUŠ
- člen školskej a kultúrnej komisie pri MsNV v SNV
- aktívny člen Zboru pre občianske záležitosti MsNV a mesta Sp. N. Ves spolu s učiteľom Karolom Petrom.

Jeho významní žiaci:

Mgr. art. Július KLEIN - prvý absolvent hry na klarinet, t. č. riaditeľ Štátnej filharmónie v Košiciach

Martin HANZEL Y - absolvent Janáčkovej akadémie v Brne

Eliška BACHLETOV Á - absolventka Konzervatória v Košiciach

V roku 1991/92 s pedagogickým kolektívom 10 učiteľov začal realizovať projekt alternatívnej Základnej umeleckej školy s rozšírenou estetickou výchovou (**ďalej ZUŠ REV**). Bol autorom jeho projektu, ktorého cieľom bolo popularizovať a zatriktívniť pre žiakov všetky odbory. Výučba sa realizovala podľa

alternatívnych plánov schválených Ministerstvom školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky 21. 5. 1991 pod číslom 3921/1991/ -33, s platnosťou od 1. 9. 1991.

Okrem spomínaného cieľa bola integrácia činnosti všetkých umeleckých odborov v ZUŠ s uplatnením nových myšlienok v obsahu práce a humanistickým prístupom k žiakom.

Obsah vzdelávania bol zameraný nielen na prípravu budúcich profesionálov – konzumentov umenia, ale poskytoval základy pre esteticko-kultúrnu sebarealizáciu každého žiaka a umožňoval mu pohotovo sa prispôsobovať životným podmienkam a potrebám spoločnosti.

Skúsenosti a výsledky niekoľkoročného projektu dokázali pozitíva pre všestranné formovanie osobnosti študenta so zameraním na odborné spôsobilosti s následným uplatnením v praxi. Ocenenie zástupcov Európskeho spoločenstva hudba v škole počas Medzinárodnej konferencie Hudobná výchova - most k európskej integrácii v roku 1996 prezidentom spoločenstva Hudba v škole, dvorným radcom a profesorom Dr. Wolfom Peschlom z Rakúska, prof. Dr. Siegmundom Helsom, dekanom Inštitútu pedagogiky a vedy Vysokéj hudobnej školy v Kolíne nad Rýnom, Dr. Lennartom Reinerom a Christopherom Knittlom. Vysoko pozitívne bol hodnotený tento projekt v časopise NEWSLETTER EAS ako škola porovnateľná s najvyšším európskym štandardom.

V roku 2004 odišiel p. Tirpák do dôchodku a miesto riaditeľa zaujala p. Nováková.

Dňa 31. 8. 2007 bola ZUŠ REV Mestským úradom v Sp. N. Vsi zlúčená so ZUŠ s klasickým vyučovaním, pán Tirpák sa vrátil do práce ako zástupca riaditeľky Šterbákovej pre alternatívu REV, kde pôsobil 2 roky. Za tento čas pripravil žiaka Patrika Žigu v hre na saxofón tak, že sa tento žiak v celoslovenskej televíznej súťaži „Minitalent show“ umiestnil na 1. mieste. Neskôr vo veľkej zábavnej televíznej show „Československo má talent“ sa tento žiak prebojoval v hre na saxofón do semifinále.

Významné podujatia a vystúpenia:

- v roku 1991 prvé družobné stretnutie 16 pedagógov z HS z Egru – Maďarsko
- 1992 natočenie dokumentárneho filmu o ZUŠREV a regiónu Spiša s názvom „POZVANIE“ v slovenskej a nemeckej verzii
- natočenie metodického filmu s názvom Nový typ ZUŠ s rozšírenou estetickou výchovou
- prezentácia projektu REV na medzinárodnom vedeckom sympóziu MEDACTA v 93 v Nitre
- družobná návšteva žiakov a učiteľov ZUŠREV v Egri s koncertným vystúpením žiakov
- v školskom roku 1993/94 organizácia celoslovenského seminára pre učiteľov ZUŠ o rozšírenej estetickú výchove s prednáškou, premietaním metodického filmu, otvorenými hodinami a uvedením predstavenia Rozprávka v oblakoch.

NEZABUDNUTEĽNÉ:

Klasická a tanečná hudba - hra na saxofón a klarinet

Natočenie CD – spoluautor Romantické melódie

Založenie a účinkovanie v hudobnej skupine TATRA KVINTET, ktorá účinkovala v reštaurácii TATRA a po otvorení hotela METROPOL = dodnes spomínané čajové - nedeľné popoludnia s názvom „ČAJ O PIATEJ“ (koniec 60-tych a začiatok 70-tych rokov, keď v Sp. Novej Vsi bolo niekoľko kapiel a „Čaje o piatej“ boli v Kaviarni Reduty, Uzlovom klube Semafor. .. , ale kapela R. Tirpáka bola najkvalitnejšia...). Kapela účinkovala aj v zahraničí - letné mesiace 1968, 1969 - POREČ , VRSAR - Juhoslávia.

Za aktivity, ktoré doteraz pán Rudolf TIRPÁK vykonal, za jeho výrazný podiel v oblasti výchovy a vzdelávania v oblasti umeleckého školstva, inovatívnych programov vyučovania, jeho vkladu v oblasti hudobného diania, kultúrnej, výchovnej činnosti, a ďalších nespočetných aktivít, navrhujú oceniť ho Cenou mesta. Tento návrh pramení z dlhoročnej pôsobnosti menovaného v kultúrnom - umeleckom dianí mesta Spišská Nová Ves. Svojim vkladom prispel k rozvoju umeleckého školstva ako dlhoročný riaditeľ Základnej umeleckej školy, novátor nielen myšlienky, ale aj realizátor rozšírenia štúdia v rámci umeleckého školstva, riešením absolvovania rozšírenej estetickú výchovy absolvovaním niekoľkých odborov v ZUŠ. Bolo to aj popularizovanie prípravy žiakov najmä v hudobnom štúdiu.

Návrh predložil PhDr. Miroslav Semeš.

ŠTEFAN RUSNÁK

Športovec, hráč, ale najmä dlhoročný hokejový tréner mládeže v Spišskej Novej Vsi, ktorý bol v objatí tohto športu 55 rokov, z toho ako tréner 39 rokov.

Narodil sa v r. 1951 v Levoči, teda tohto roku oslávil 70 rokov. Je bývalým hráčom, ale najmä dlhoročným trénerom ľadového hokeja v Spišskej Novej Vsi. Telom aj srdcom hrdý Spišskonovovešťan. Poznajú ho najmä pod menom „Mimi“. S ľadovým hokejom začínal ako 13-ročný na základnej škole, v tom období neboli žiacke družstvá pri hokejových kluboch. Ako 15-ročný začal hrať za dorast Lokomotíva Bane Spišská Nová Ves. O dva roky neskôr začal trénovať a hrať za A-mužstvo. V roku 1970 narukoval do Dukly Spišská Nová Ves, kde odohral dve hokejové sezóny. Vojenský útvar reprezentoval aj vo futbale a ľahkej atletike. Po návrate z Dukly hral za A-mužstvo Spišská Nová Ves, prevažne SNHL. V sezóne 1976/77 sa stal druhým najúspešnejším strelcom v mužstve. Na prelome sezóny 1980/81 prestúpil do Tepličky, kde hral až do roku 1987.

Ako tréner mladšieho dorastu začal pracovať s mladými hokejistami už od sezóny 1979/1980. V roku 1980 ukončil trénerskú kvalifikáciu II. triedy. V rokoch 1985 - 1988 študoval FTVŠ v Bratislave a štúdium ukončil najvyššou trénerkou kvalifikáciou I. triedy. Od roku 1979 až do 30. 6. 2018 trénoval v našom hokejovom klube prevažne mládežníckej kolektívy, okrem sezóny 1989/1990, keď bol trénerom A-mužstva (I. SNHL). Zväčša trénoval mladší a starší dorast najvyššiu súťaž SR, a to 21 rokov, žiakov od 4. ŠHT až po 9. ŠHT, 17 rokov. Počas jeho dlhoročnej trénerskej činnosti prešlo jeho rukami veľmi veľa výborných hráčov, ktorí boli v seniorskej reprezentácii, dorasteneckých a juniorských reprezentáciách. Svoju dlhoročnú trénerskú prácu vykonával so srdcom, láskou a pokorou. Svojou trénerskou prácou sa pričinil o rozvoj mládežníckeho hokeja v našom meste. Bol to jeho životný štýl. Trénerskú činnosť vykonával len v Spišskej Novej Vsi, spolupracoval s mnohými trénermi, ktorí za spoluprácu ďakujú. Po dlhých trénerských rokoch sa mu splnil tajný sen, keď všetci traja vnuci a vnučka sa upísali tomuto krásnemu športu.

Návrh podáva: Mgr. Dáša Rusnáková – dcéra.

ING. VLADIMÍR FILINSKÝ

„Pána Filinského poznám z prostredia športu a to z futbalu, ako 14-ročný hral za žiakov a neskôr za dorastenecké mužstvá SNV. Bol členom správnej rady futbalového klubu a 20 rokov riadil futbalový klub ako predseda, prezident a predseda správnej rady FK SNV. Ma veľkú zásluhu na tom, že futbal v SNV je stále na mape slovenského futbalu. Aktívne pracoval v FK a postaral sa o získanie dotácie od SFZ na umelú futbalovú plochu a terajšiu rekonštrukciu futbalového štadióna. Má významný podiel na vybudovaní športových futbalových tried na Gymnázium a SPŠD v meste. Z pracovného prostredia uvádzam, že 3 roky pracoval na MsNV ako vedúci plánovacieho odboru, z ktorého odišiel na OsBD, terajšie BD, kde pracoval 34 rokov a zabezpečoval služby pre občanov mesta v oblasti bývania. Jedno volebné obdobie bol poslancom MZ SNV a predsedom MV na sídlisku Západ 1, kde aj býval. V roku 2020 ukončil pracovný pomer a odišiel do dôchodku a v roku 2021 mal 65 rokov. Aj na dôchodku aktívne pomáha futbalu a teší sa z úspechov športovcov mesta. Verím že oceníte jeho prínos v rozvoji športu a bývania v meste SNV.“

Návrh predložil Patrik Brezovaj.

VILIAM KRÁLÍK

Navrhnutý kandidát postavil v meste Spišská Nová Ves malú vodnú elektrárňu na rieke Hornád (Pumperhaus) s inštalovaným výkonom 30 kW/hod. Prevádzkuje ju od leta 1992 po dobu 29 nepretržitej prevádzky. Za toto obdobie vyrobil pre VSE a mesto 4 milióny kW hodín elektrickej energie, čo v prepočte predstavuje v hodinovom priemere 20,5 kW/hod. Elektrárňu bola napojená do elektrickej siete na Duklianskej ulici, kde energia šla hneď do spotreby súkromných osôb a firiem v okolí trafostanice, s úžitkom priamo v našom meste. Výstavbou prvej malej vodnej elektrárne nadviazal pán Králik na vyše storočnú históriu Iglavskej elektrárne a svojou činnosťou prispel k skvalitneniu služieb v dodávke elektrickej energie pre občanov mesta.

Návrh podáva: Mgr. Michal Demečko.